

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

17 janvier 2006

PROJET DE LOI

**instaurant des tribunaux de
l'application des peines**

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. **WATHELET**

Art. 11

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Les chambres du tribunal de l'application des peines qui connaissent des affaires relatives à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie à exécuter s'élève à plus de trois ans sont composées de manière pluridisciplinaire: un juge, qui préside, et deux assesseurs spécialisés l'un en matière pénitentiaire, l'autre en réinsertion sociale.

Le juge au tribunal d'application des peines statuera comme juge unique, par contre, dans les affaires relatives à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie à exécuter s'élève à 3 ans ou moins.

Document précédent :

Doc 51 **1960/ (2004/2005)** :
001 : Projet de loi.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

17 januari 2006

WETSONTWERP

**houdende oprichting van
strafuitvoeringsrechtbanken**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER **WATHELET**

Art. 11

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

De kamers van de strafuitvoeringsrechtbank die kennis nemen van de zaken betreffende één of meer vrijheidsberovende straffen waarvan het uitvoerbare gedeelte drie jaar of meer bedraagt, zijn multidisciplinair samengesteld: een rechter-voorzitter en twee assessoren, waarvan de ene gespecialiseerd is in strafzaken en de andere in sociale reïntegratie.

De strafuitvoeringsrechter zetelt echter als alleenrechtsprekend rechter in de zaken betreffende één of meer vrijheidsberovende straffen waarvan het uitvoerbare gedeelte drie jaar of minder bedraagt.

Voorgaand document :

Doc 51 **1960/ (2004/2005)** :
001 : Wetsontwerp.

Les auditions ont montré que ce critère lié à la peine était inadéquat (Observations des commissions néerlandophones pour la libération conditionnelle du 14 mars 2005; R. Perriëns, De Strafvueroeringsrechtbank: een prenatal onderzoek, 8 juin 2005). Le Conseil supérieur de la Justice critique également le postulat à la base de ce critère, selon lequel les condamnés à des peines moins sévères sont par définition moins dangereux pour la société et posent moins de problèmes de reclassement. La libération d'une personne condamnée à une peine inférieure à trois ans peut être tout aussi problématique, particulièrement si cette peine fait suite à une accumulation de courtes peines.

Un tel système aboutit par ailleurs à une situation où 90 % des cas seraient tranchés par un juge unique.

Par ailleurs, cette distinction pose un problème de fond: les conditions de libération semblent légères pour les peines inférieures à 3 ans. Le projet ne prévoit pas de plan de reclassement et ne prend pas en compte le risque de récidive, alors que les situations peuvent être tout aussi problématiques pour les personnes condamnées à de courtes peines.

Le Rapport Holsters défendait la multidisciplinarité pour tous les cas litigieux, et cela même si ces cas concernaient des peines inférieures à trois ans.

Il y a lieu de soutenir le système préconisé par la Commission Holsters, à savoir que seules les modalités sur lesquelles s'accordent toutes les parties (directeur de l'établissement pénitentiaire, juge et ministère public) seraient tranchées par le juge unique. Toutes les autres situations devraient être tranchées de manière multidisciplinaire.

N° 2 DE M. WATHELET

Art. 12

Remplacer cet article comme suit:

«En matière d'application des peines, les affaires sont attribuées à des chambres composées conformément à l'article 78, alinéa 2, sous réserve des exceptions prévues par la loi.»

JUSTIFICATION

Le présent amendement a pour but de faire de l'attribution des affaires en matière d'application des peines au tribunal d'application des peines dans sa composition multidisciplinaire la règle et le traitement de ces affaires par le juge du tribunal de l'application des peines statuant comme juge unique l'exception.

Les exceptions, qui seraient visées par la loi relative au statut juridique externe des détenus, concerneraient les cas où ni le condamné, ni le ministère public ne marquent leur désaccord à l'égard de la proposition du directeur de l'établissement pénitentiaire en matière de libération conditionnelle.

Uit de hoorzittingen is gebleken dat een dergelijk criterium ontoereikend is (opmerkingen van de Nederlandstalige commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling van 14 maart 2005; R. Perriëns, *De Strafvueroeringsrechtbank: een prenatal onderzoek*, 8 juni 2005). Ook de Hoge Raad voor de Justitie heeft kritiek op de veronderstelling waarvan dit criterium uitgaat: minder zwaar gestraften zouden per definitie minder gevaarlijk zijn voor de samenleving en zouden minder reclasseringsproblemen hebben. De vrijlating van iemand die tot minder dan drie jaar veroordeeld is, kan even problematisch zijn, vooral als die straf volgt op een opeenvolging van korte straffen.

Die regeling komt er bovendien op neer dat in 90 % van de gevallen een alleenrechtsprekend rechter uitspraak moet doen.

Voorts veroorzaakt dat onderscheid een fundamentele moeilijkheid want voor de gevangenisstraffen tot 3 jaar zijn de voorwaarden inzake vrijlating kennelijk niet heel ingrijpend. In het wetsontwerp is niet voorzien in een reclasseringsplan; het houdt evenmin rekening met het risico van herhaling. In verband met de personen die tot korte gevangenisstraffen zijn veroordeeld, kan de situatie even problematisch zijn.

Het rapport-Holsters verdedigde de multidisciplinaire aanpak voor alle gevallen, ook wanneer de gevangenisstraf minder dan drie jaar bedraagt.

De voorkeur moet uitgaan naar de regeling die de commissie-Holsters aanbeveelt, waarbij de alleenrechtsprekend rechter alleen uitspraak doet over de aspecten waarover alle partijen (directeur van de strafinrichting, rechter én openbaar ministerie) het eens zijn. Alle andere aspecten moeten multidisciplinair behandeld worden.

Nr. 2 VAN DE HEER WATHELET

Art. 12

De ontworpen tekst vervangen als volgt:

«In strafuitvoeringszaken worden, onder voorbehoud van de bij wet bepaalde uitzonderingen, de zaken toegewezen aan overeenkomstig artikel 78, tweede lid, samengestelde kamers.»

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt ertoe van de toewijzing van de strafuitvoeringszaken aan de multidisciplinair samengestelde strafuitvoeringsrechtbanken de regel te maken, en van de behandeling van die zaken door de rechter in de strafuitvoeringsrechtbanken die als alleenrechtsprekend rechter optreedt, de uitzondering.

De uitzonderingen waarop de wet betreffende de externe rechtspositie van de gedetineerden doelt, zouden de gevallen zijn waarin noch de veroordeelde, noch het openbaar ministerie aangeven het oneens te zijn met het voorstel van de directeur van de strafinrichting inzake de voorwaardelijke invrijheidstelling.

N° 3 DE M. WATHELET

Art. 16

Compléter le premier alinéa de l'article 196bis proposé comme suit:

«sur présentation de la Commission de nomination et de désignation du Conseil supérieur de la justice»

JUSTIFICATION

Dans son avis, le Conseil supérieur de la Justice estime que les assesseurs, qui occupent une fonction à temps plein et participent pleinement à la fonction juridictionnelle, devraient dès lors être présentés par la Commission de nomination et de désignation du Conseil supérieur de la Justice.

N° 4 DE M. WATHELET

Art. 16

Au premier alinéa de l'article 196bis proposé, remplacer les mots «par le Roi», par les mots «par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres».

JUSTIFICATION

A défaut d'une nomination sur présentation par le Conseil supérieur de la Justice, il serait adéquat que la nomination se fasse par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, comme c'est le cas actuellement pour les assesseurs des commissions de libération conditionnelle.

N° 5 DE M. WATHELET

Art. 16

Compléter le second alinéa de l'article 196bis proposé par un tiret, rédigé comme suit:

«- d'un membre du Conseil supérieur de la Justice»

JUSTIFICATION

Si le projet n'opte pas pour une nomination par le Roi sur présentation du Conseil supérieur de la Justice, le Comité de

Nr. 3 VAN DE HEER WATHELET

Art. 16

Het eerste lid van het ontworpen artikel 196bis aanvullen als volgt:

«op voordracht van de benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie.»

VERANTWOORDING

In het advies van de Hoge Raad voor de Justitie wordt aangegeven dat de assessoren die een voltijds ambt vervullen en ten volle deelnemen aan de rechtsprekende functie, ook voorgedragen horen te worden door de benoemings- en aanwijzingscommissie van die Raad.

Nr. 4 VAN DE HEER WATHELET

Art. 16

In het ontworpen artikel 196bis, het eerste lid vervangen als volgt:

«De werkende en plaatsvervangende assessoren in strafuitvoeringszaken gespecialiseerd in penitentiaire zaken en de werkende en plaatsvervangende assessoren in strafuitvoeringszaken gespecialiseerd in de sociale reïntegratie, worden benoemd bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.»

VERANTWOORDING

Zo er geen benoeming is op voordracht van de Hoge Raad voor de Justitie, zou het logisch zijn dat de benoeming plaatsvond bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, zoals dit nu het geval is voor de assessoren van de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling.

Nr. 5 VAN DE HEER WATHELET

Art. 16

In het ontworpen artikel 196bis, het tweede lid aanvullen met een gedachtestreepje, met daarnaast de woorden:

«— een lid van de Hoge Raad voor de Justitie.»

VERANTWOORDING

Als in het wetsontwerp niet wordt geopteerd voor een benoeming door de Koning op voordracht van de Hoge Raad

sélection devrait à tout le moins comprendre un membre du Conseil supérieur de la Justice, dès lors que les assesses, bien que n'étant pas à proprement parler des magistrats, participent pleinement à la fonction juridictionnelle et occupent cette fonction à temps plein. Rappelons à cet égard que ce sont les commissions de nomination et de désignation du CSJ qui préparent et organisent les concours pour les fonctions, par exemple, de référendaires auprès des Cours et tribunaux.

N° 6 DE M. WATHELET

Art. 16

Compléter le second alinéa de l'article 196bis proposé par un tiret, rédigé comme suit:

«- de trois professeurs d'une université ou d'une école supérieure dans la Communauté flamande ou française possédant une expérience professionnelle utile de 10 ans dans le domaine du droit pénal ou de la criminologie»

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à garantir cette indépendance en incluant dans le comité de sélection organisant l'examen des assesses, des professeurs d'une université ou d'une école supérieure dans la Communauté flamande ou française possédant une expérience professionnelle utile dans le domaine du droit pénal ou de la criminologie.

N° 7 DE M. WATHELET

Art. 16

Compléter le second alinéa de l'article 196bis proposé par un tiret, rédigé comme suit:

«- du directeur général de la direction générale Organisation judiciaire du Service public fédéral Justice ou de son représentant désigné par le ministre de la justice».

JUSTIFICATION

Le Comité de sélection devrait pouvoir compter une représentation des intérêts des victimes. Le présent amendement vise à inclure la direction générale Organisation judiciaire du SPF Justice. L'organisation judiciaire comprend, en effet, les maisons de justice, lesquelles ont notamment pour mission de fournir aux victimes l'accueil de première ligne.

voor de Justitie, moet het selectiecomité op zijn minst één lid van die Raad tellen, aangezien de assessoren, hoewel zij strikt genomen geen rechters zijn, ten volle deelnemen aan de rechterlijke functie en die functie ook voltijds uitoefenen. Wij herinneren eraan dat de benoemings- en aanwijzingscommissies van de Hoge Raad voor de Justitie de examens voorbereiden en organiseren voor functies als referendaris bij de hoven en rechtbanken.

Nr. 6 VAN DE HEER WATHELET

Art. 16

In het ontworpen artikel 196bis, het tweede lid aanvullen met een gedachtestreepje, met daarnaast de woorden:

«— drie hoogleraar van een universiteit of hogeschool van de Vlaamse Gemeenschap of van de Franse Gemeenschap, met een nuttige beroepservaring van 10 jaar op het vlak van het strafrecht of de criminologie».

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt ertoe die onafhankelijkheid te waarborgen, door in het selectiecomité dat het examen voor assessoren organiseert, ruimte te maken voor hoogleraar van een universiteit of hogeschool van de Vlaamse Gemeenschap of van de Franse Gemeenschap die een nuttige beroepservaring hebben op het vlak van het strafrecht of de criminologie.

Nr. 7 VAN DE HEER WATHELET

Art. 16

In het ontworpen artikel 196bis, het tweede lid aanvullen met een gedachtestreepje, met daarnaast de woorden:

«— de directeur-generaal van het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie van de federale overheidsdienst Justitie of zijn door de minister van Justitie aangewezen vertegenwoordiger».

VERANTWOORDING

In het selectiecomité zouden de slachtofferbelangen vertegenwoordigd moeten zijn. Dit amendement strekt ertoe het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie van de FOD Justitie in de lijst op te nemen. De rechterlijke organisatie omvat immers de justitiehuizen, die onder meer belast zijn met de eerstelijnsopvang van de slachtoffers.

N° 8 DE M. WATHELET

Art. 16

Compléter le second alinéa de l'article 196bis proposé par un tiret rédigé comme suit:

«— d'un membre du Collège des procureurs-généraux chargé de la politique en faveur des victimes».

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à mieux prendre en compte la dimension de la prise en charge des victimes dans la sélection des candidats.

N° 9 DE M. WATHELET

Art. 17

Remplacer l'article 196ter, § 1er, 2°, proposé comme suit:

«2° être titulaire d'une licence ou d'un master en sciences sociales ou en sciences humaines délivré par une université belge».

JUSTIFICATION

Il paraît indiqué de spécifier la nature du diplôme requis. Une licence ou un master en sciences sociales ou en sciences humaines (droit, criminologie, psychologie ...) nous semble le plus adéquat.

N° 10 DE M. WATHELET

Art. 17

A l'article 196ter, § 2, alinéa 2, proposé, remplacer les mots «puis une seule fois pour quatre ans» par les mots «puis tous les quatre ans en cas d'évaluation positive».

JUSTIFICATION

La règle selon laquelle le mandat tant des assesseurs, que des magistrats du siège ou du parquet, vient irrévocablement à échéance après 8 ans est critiquée par les praticiens et par le Conseil supérieur de la Justice.

Elle n'est pas de nature à encourager les candidatures à la fonction d'assesseur, puisque les assesseurs non renouvelés perdent toute fonction juridictionnelle. Ils risquent de se retrouver sans travail, hormis le cas des fonctionnaires détachés.

Nr. 8 VAN DE HEER WATHELET

Art. 16

In het ontworpen artikel 196bis, het tweede lid aanvullen met een gedachtestreepje, met daarnaast de woorden:

«— een lid van het College van procureurs-generaal belast met het slachtofferbeleid».

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt ertoe bij de selectie van de kandidaten meer aandacht te besteden aan het slachtofferaspect.

Nr. 9 VAN DE HEER WATHELET

Art. 17

In het ontworpen artikel 196ter, § 1, het 2° vervangen als volgt:

«2° houder zijn van een door een Belgische universiteit uitgereikt diploma van licentiaat of master in de sociale of menswetenschappen;».

VERANTWOORDING

Het lijkt ons raadzaam de aard van het vereiste diploma nader te bepalen. Een licentiaat of master in de sociale of menswetenschappen (rechten, criminologie, psychologie, ...) lijkt ons daarvoor het meest aangewezen.

Nr. 10 VAN DE HEER WATHELET

Art. 17

In het ontworpen artikel 196ter, § 2, tweede lid, de woorden «en vervolgens enkel een maal voor vier jaar» vervangen door de woorden «en vervolgens om de vier jaar in geval van een positieve evaluatie».

VERANTWOORDING

De regel dat het mandaat van zowel de assessoren als van de zittende magistraten en de leden van het parket onherroepelijk ophoudt na acht jaar, wordt bekritiseerd door rechtspractici en de Hoge Raad voor de Justitie.

Die regel zal mensen er zeker niet toe aanzetten om zich kandidaat te stellen voor het ambt van assessor. Assessoren wier mandaat niet wordt hernieuwd, verliezen elke rechtsprekende functie. Zij kunnen zonder werk vallen, tenzij het gaat om gedetacheerde ambtenaren.

Le Conseil d'État souligne, par comparaison, que le mandat des juges consulaires et sociaux est renouvelable sans évaluation.

N° 11 DE M. **WATHELET**

Art. 18

Remplacer l'article 196^{quater}, §1er, proposé comme suit:

«§1er. L'évaluation des assesseurs en application des peines effectifs et suppléants est effectuée par un comité d'évaluation composé:

– du président du tribunal de l'application des peines dont fait partie l'assesseur évalué, ou de son suppléant,

– du premier président de la Cour d'appel du ressort dans lequel est situé le tribunal de l'application des peines dans lequel l'assesseur exerce ses fonctions, ou du remplaçant qu'il désigne,

– d'un membre du Conseil supérieur de la Justice.

Nul ne peut siéger dans un Comité s'il ne justifie pas de la connaissance de la langue des assesseurs évalués».

JUSTIFICATION

Dans l'avis 31.171/4 et 31.172/4, donné le 16 mars 2001, sur un avant-projet de loi réformant la procédure d'asile et un avant-projet de loi complétant la réforme de la procédure d'asile et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation du Conseil d'État a critiqué le fait qu'une juridiction pourrait être «composée essentiellement d'assesseurs temporaires que la brièveté du mandat, dont il n'est pas exclu qu'il soit renouvelable, rendrait dépendant du pouvoir exécutif».

Selon le Conseil d'État, une telle critique pourrait être évitée si le comité d'évaluation des assesseurs est composé d'une manière telle que son indépendance à l'égard du pouvoir exécutif est garantie.

A l'heure actuelle, l'évaluation des assesseurs est effectuée par le Président de la commission de libération conditionnelle dont fait partie l'assesseur évalué, ou, si nécessaire, par son suppléant (A.R. 10 août 1998, M.B. 11 septembre 1998).

Le présent amendement vise à clarifier la procédure en indiquant que le président du tribunal d'application des peines dont fait partie l'assesseur évalué fait partie du Comité d'éva-

De Raad van State wijst er ter vergelijking op dat het mandaat van de rechters in sociale zaken en in handelszaken zonder evaluatie kan worden hernieuwd.

Nr. 11 VAN DE HEER **WATHELET**

Art. 18

In het ontworpen artikel 196^{quater}, § 1 vervangen als volgt:

«§ 1. De evaluatie van de werkende en plaatsvervangende assessoren in strafuitvoeringszaken geschiedt door een evaluatiecomité samengesteld uit:

– de voorzitter van de strafuitvoeringsrechtbank waarvan de geëvalueerde assessor deel uitmaakt, of diens plaatsvervanger,

– de eerste voorzitter van het hof van beroep van het rechtsgebied waarin de strafuitvoeringsrechtbank is gevestigd waarin de assessor zijn ambt uitoefent, of de vervanger die hij aanwijst,

– een lid van de Hoge Raad voor de Justitie.

Niemand mag zitting hebben in een comité indien hij geen blijk geeft van de kennis van de taal van de geëvalueerde assessoren».

VERANTWOORDING

In de adviezen nrs. 31.171/4 en 31.172/4, uitgebracht op 16 maart 2001, over een voorontwerp van wet tot hervorming van de asielprocedure en een voorontwerp van wet ter aanvulling van de hervorming van de asielprocedure en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving van de Raad van State kritiek geuit op het feit dat een rechtscollege «hoofdzakelijk (zou kunnen bestaan) uit tijdelijke assessoren die, door hun korte ambtstermijn, waarvan niet is uitgesloten dat hij wordt vervuld, afhankelijk zouden zijn van de uitvoerende macht».

Volgens de Raad van State kan die kritiek worden voorkomen als het comité voor de evaluatie van de assessoren zo is samengesteld dat de onafhankelijkheid ervan ten aanzien van de uitvoerende macht gewaarborgd is.

Momenteel worden de assessoren geëvalueerd door de voorzitter van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling waarvan de geëvalueerde assessor deel uitmaakt of indien nodig door zijn plaatsvervanger (koninklijk besluit van 10 augustus 1998, *Belgisch Staatsblad* van 11 september 1998).

Dit amendement strekt ertoe de procedure te verduidelijken door te bepalen dat de voorzitter van de strafuitvoeringsrechtbank waarvan de geëvalueerde assessor deel uitmaakt,

luation (les mots «sur avis» n'indiquent pas clairement le rôle jouée par le président en question).

L'amendement supprime la présence du directeur général du service d'encadrement personnel et Organisation et du directeur général de la direction générale Exécution des peines et mesures du SPF Justice. Si la présence de ces deux membres de l'exécutif peut se justifier au sein d'un Comité de désignation de candidats assessseurs, il n'en va pas de même en ce qui concerne leur présence au sein d'un comité chargé d'évaluer les assessseurs en fonction sous peine de porter atteinte à l'indépendance de la fonction juridictionnelle exercée par ceux-ci.

La présence d'un membre du Conseil supérieur de la Justice est souhaitable, dès lors que les assessseurs, bien que n'étant pas à proprement parler des magistrats, participent pleinement à la fonction juridictionnelle.

N° 12 DE M. WATHELET

Art. 19

Au point a, dans le 4°, alinéa 1er, proposé, remplacer les mots «sur présentation motivée du premier président de la Cour d'appel» **par les mots** «*sur présentation de l'assemblée générale compétente parmi les juges aux tribunaux de première instance qui se sont portés candidats et qui ont fait l'objet d'une proposition motivée du chef de corps*»

JUSTIFICATION

Le Conseil d'État ne voit pas la raison d'introduire une distinction entre le mode de désignation des juges au tribunaux d'application des peines et celui applicable aux autres titulaires d'un mandat spécifique, à savoir les juges d'instruction, les juges des saisies et les juges de la jeunesse. Ces derniers font l'objet d'une présentation par l'assemblée générale compétente, alors que les juges aux tribunaux d'application des peines sont présentés par le premier président de la Cour d'appel.

N° 13 DE M. WATHELET

Art. 19

Au point c, dans le texte proposé, remplacer les mots «puis une seule fois pour quatre ans, après évaluation» **par les mots** «*puis tous les quatre ans en cas d'évaluation positive*».

in het evaluatiecomité zitting heeft (de woorden «op advies van» geven niet duidelijk aan welke rol die voorzitter precies speelt).

Dit amendement beoogt de opheffing de aanwezigheid op van de directeur-generaal van de Stafdienst P&O en van de directeur-generaal van het directoraat-generaal Uitvoering van Straffen en Maatregelen van de FOD Justitie. De aanwezigheid van die twee leden van de uitvoerende macht in het comité voor de aanwijzing van kandidaat-assessoren is wellicht te verantwoorden, maar dat geldt niet voor hun aanwezigheid in het comité dat werkende assessoren moet beoordelen. Zo kunnen zij immers niet in volle onafhankelijkheid hun rechtsprekende functie uitoefenen.

De aanwezigheid van een lid van de Hoge Raad voor de Justitie is wel wenselijk, omdat de assessoren, hoewel ze niet echt magistraten zijn, toch ten volle deelnemen aan de rechtsprekende functie.

Nr. 12 VAN DE HEER WATHELET

Art. 19

In het ontworpen punt a., 4°, eerste lid, de woorden «aangewezen op met redenen omklede voordracht van de eerste voorzitter van het hof van beroep uit de rechters in de rechtbanken van eerste aanleg die zich kandidaat hebben gesteld» **vervangen door de woorden** «*aangewezen op voordracht van de bevoegde algemene vergadering uit de rechters in de rechtbanken van eerste aanleg die zich kandidaat hebben gesteld en ten aanzien van wie de korpschef een gemotiveerd voorstel heeft gedaan*».

VERANTWOORDING

De Raad van State ziet geen reden om de rechters in de strafuitvoeringsrechtbanken op een andere manier te benoemen dan de andere titularissen van een specifiek mandaat, namelijk de onderzoeksrechters, de beslagrechters en de jeugdrechters. Die laatsten worden voorgedragen door de bevoegde algemene vergadering, terwijl de rechters in de strafuitvoeringsrechtbank zouden worden voorgedragen door de eerste voorzitter van het hof van beroep.

Nr. 13 VAN DE HEER WATHELET

Art. 19

In het punt c, in de ontworpen tekst de woorden «en vervolgens enkel een maal voor vier jaar kan worden verlengd na evaluatie» **vervangen door** «*en vervolgens om de vier jaar bij een positieve evaluatie kan worden verlengd*».

JUSTIFICATION

La règle selon laquelle le mandat tant des assesseurs, que des magistrats du siège ou du parquet, vient irrévocablement à échéance après 8 ans est critiquée par les praticiens.

Selon le Conseil supérieur de la Justice, il est plus opportun, en cas d'évaluation positive, de prolonger le mandat et, partant, de le remplir avec des juges expérimentés en cette matière comme cela est prévu pour les autres mandats spécifiques (juge de la jeunesse, juge d'instruction etc...).

Le Conseil d'État note que cette différence entre les mandats de juge de l'application des peines et de substitut spécialisé en application des peines et les autres mandats spécifiques pourrait ne pas être justifiable au regard des articles 10 et 11 de la Constitution.

N° 14 DE M. WATHELET

Art. 34

Remplacer l'article 355ter, alinéa 2, proposé, comme suit:

«L'expérience exigée comme condition de nomination entre pleinement en compte pour le calcul de l'ancienneté.»

JUSTIFICATION

Cette limitation à 6 ans pour le calcul de l'ancienneté est injuste et risque de décourager les candidats plus âgés, pouvant revendiquer une expérience statutaire plus longue, alors que la durée du mandat limitée à 8 ans risque déjà de décourager les jeunes candidats. Ces deux limitations risquent d'avoir pour conséquence que bon nombre de candidats valables se détournent de cette fonction.

Le présent amendement vise à ce que l'ancienneté soit prise en compte totalement.

Melchior WATHELET (cdH)

VERANTWOORDING

De regel die bepaalt dat het mandaat van zowel de assessoren als de zittende magistraten of de magistraten van het parket na 8 jaar onherroepelijk verstrijkt, wordt door de practici bekritiseerd.

Volgens de Hoge Raad voor de Justitie is het aangewezen om het mandaat te verlengen als de evaluatie positief is en derhalve in te vullen met ervaren rechters in die materie, zoals is bepaald voor de andere bijzondere mandaten (jeugdrecht, onderzoeksrecht enzovoort.).

De Raad van State geeft aan dat dit verschil tussen de mandaten van de rechters in de strafuitvoeringsrechtbanken en van de substituten gespecialiseerd in strafuitvoeringszaken enerzijds en de andere bijzondere mandaten anderzijds, misschien niet kan worden gerechtvaardigd in het licht van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Nr. 14 VAN DE HEER WATHELET

Art. 34

In het ontworpen artikel 355ter, het tweede lid vervangen als volgt:

«De vereiste ervaring als benoemingsvoorwaarde wordt volledig meegerekend voor de berekening van de anciënniteit.»

VERANTWOORDING

Die beperking tot 6 jaar voor de anciënniteitsberekening is onbillijk en dreigt de oudere kandidaten, die op een langere statutaire ervaring kunnen bogen, te ontmoedigen. Ook de jongere kandidaten dreigen te worden ontmoedigd omdat de duur van het mandaat tot 8 jaar beperkt wordt. Beide beperkingen dreigen tot gevolg te hebben dat heel wat degelijke kandidaten zich van die functie afkeren.

Dit amendement strekt ertoe de anciënniteit volledig in aanmerking te nemen.